

Sygnatura akt IX Cupr 497/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18-09-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Jolanta Malik

Protokolant:Miroslaw Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 18-09-2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko H. T.

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IX Cupr 497 / 13

UZASADNIENIE

Powód – (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. – wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej H. T. kwoty 290 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powód podał, że wierzyciel pierwotny – (...) SA we W., działający wcześniej pod firmą (...) SA, prowadzący działalność telekomunikacyjną, w ramach której świadczy usługi telekomunikacyjne, w tym także abonamentu telefonicznego, zawarł z pozwanym umowę o świadczenie usługi (...), w ramach której zobowiązał się do świadczenia usługi abonamentu telefonicznego, a pozwany – do zapłaty za tę usługę zgodnie z umową, regulaminem oraz cennikiem, stanowiącym załącznik do tej umowy. Podpisując umowę pozwany oświadczył, że wraz z egzemplarzem umowy otrzymał, stanowiące integralną jej część, regulaminy, cennik i wzór oświadczenia o odstąpieniu. Pozwanemu przyznana została ulga, związana z zawarciem umowy na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Po upływie ustawowego terminu 10 dni, pozwany złożył oświadczenie o rezygnacji z umowy. Naliczono jednorazową opłatę wyrównawczą w wysokości 290 zł z terminem płatności 20.09.2012 r. W dniu 1.08.2012 r. wierzyciel pierwotny dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu od pozwanego wierzytelności. Polubowne próby odzyskania należności od pozwanego pozostały bezskuteczne.

(k. 2-4)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów postępowania według norm przepisanych, zarzucając stronie powodowej w zakresie umowy stron działania bezprawne.

Pozwana zaprzeczyła, by w sposób świadomy i celowy zawarł umowę nr (...), w tym by zaakceptowała dołączony do niej regulamin, cennik, wskazując przy tym, że dokumenty pozwanej, które kurier dostarczył jej do podpisu znajdowały się wśród dokumentów opatrzonych logiem (...) S.A. W konsekwencji pozwana w odpowiedzi na pozew wskazała,

że została podstępnie wprowadzona w błąd, a podpisując umowę działa w przeświadczeniu, że wyłącznie przedłuży umowę z (...) S.A.

(k. 26-28)

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

(...) SA skontaktował się telefonicznie z pozwaną H. T. która był abonentem (...) SA, i zaproponował jej anektowanie/zmianę umowy. Pozwana była w przekonaniu, że rozmawia z przedstawicielem dotychczasowego usługodawcy, wyraziła zgodę na zawarcie umowy.

Umowa została podpisana w dniu 20 lipca 2012 r. w mieszkaniu pozwanej, gdzie zgłosił się pracownik firmy kurierskiej, który dał pozwanej do podpisania egzemplarze umowy o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z (...) SA we W., na okres 28 miesięcy, z cennikiem „moje 5 godzin”. Jednocześnie pozwana podpisał oświadczenie, że otrzymał regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, cennik, wzór odstąpienia od umowy, że został poinformowany o prawie odstąpienia od umowy oraz że warunkiem skorzystania z umówionej usługi jest rozwiązanie umowy świadczenia usług telekomunikacyjnych z (...) SA.

Dowód:

- **umowa o świadczenie usługi abonament telefoniczny ((...)) z dnia 20 lipca 2012 r. wraz z cennikiem i regulaminem, k. 11-13;**
- **oświadczenie z dnia 20 lipca 2012 r., k. 66.**

Po jakimś czasie z pozwanym skontaktował się pracownik (...) SA z zapytaniem, czy wyraża zgodę na zmianę operatora, na co pozwana odpowiedziała negatywnie. Wtedy dopiero dowiedziała się, że faktycznie zawarła umowę z innym operatorem. Operator ten jednak nigdy nie świadczył dla jego rzecz żadnych usług, ani też nie wystawił żadnej faktury za usługi. Pozwana w dniu 21 sierpnia 2012 r. poinformowała powódkę o rezygnacji z jej usług. Powódka ustosunkowała się od oświadczenia pozwanej w piśmie z dnia 28.08.2012 r. Pozwana podjęła korespondencję z pozwaną w celu polubownego rozwiązania sprawy wskazując, że została wprowadzona w błąd i oszukana przez powódkę przy zawieraniu umowy (pismo z dnia 5.09.2013 r., pismo pełnomocnika pozwanej z dnia 5.10.2012 r.)

Dowód:

- **pismo pozwanej z dnia 21.08.2012 r., k. 40.**
- **pismo pozwanej do powódki z dnia 5.09.2012 r., k. 41**
- **odpowiedź na odstąpienie od umowy z dnia 28.08.2012 r., k 43;**
- **pismo pełnomocnika pozwanej z dnia 5.10.2012 r., k. 44-45.**
- **aneks do umowy (...) S.A. wraz z cennikiem, k. 30-39;**

W dniu 06.09.2012 r. (...) SA wystawiła na pozwaną notę obciążeniową na kwotę 290 zł tytułem kwoty wyrównawczej, wyliczonej jako różnica między opłatą aktywacyjną przewidzianą w cenniku dla umowy zawartej na czas nieoznaczony, a opłatą aktywacyjną określoną w cenniku dla umowy zawartej na czas określony dla wybranej taryfy i rodzaju dostępu. Powoływała się w niej na oświadczenie pozwanej w przedmiocie odstąpienia od umowy, jako złożone po przekroczeniu terminu 10 dni od zawarcia umowy. Powódka poinformowała pozwaną pismem z dnia 11.09.2012 r., że pozwana odstąpiła od umowy po upływie umownego terminu 10 dni i to za pośrednictwem innego operatora i z tego tytułu będzie wystawiona nota obciążeniowa.

Dowód :

- **nota obciążeniowa, k. 14;**
- **pismo z dnia 11.09.2012 r., k. 42;**

W dniu 1 sierpnia 2012 roku pomiędzy (...) SA we W., jako cedentem, a (...) Sp. z o.o. we W., jako cesjonariuszem, została zawarta umowa przelewu wierzytelności nr (...). Na podstawie tej umowy cedent przełał na cesjonariusza przysługujące mu wierzytelności, wymienione w załączniku nr 1 do przedmiotowej umowy –ust. I pkt a i ust. II pkt 1.

Dowód:

- **umowa przelewu wierzytelności z dnia 1 sierpnia 2012 r., k. 9-10;**

(...) SA sformułowała adresowane do pozwanego pismo określone jako zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności, zawierające informacje o przelewie wierzytelności wobec pozwanego w kwocie 290 zł na powoda.

Dowód :

- **zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności i wezwanie, k. 15**

Następnie sporządzono wezwanie do zapłaty 290 zł w terminie 5 dni. Powódka nie wyraziła zgody na spełnienie świadczenia.

Dowód :

- **wezwanie wraz z potwierdzeniem nadania, k. 16.**
- **Odpowiedź pozwanej na wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 46 – 47;**

Powódka pismem z dnia 25 maja 2013 r. skierowanym do pozwanej złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu.

Dowód:

- **oświadczenie o uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, z dnia. 25.05.2013 r., k. 49.**

* * *

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Normie tej w warstwie procesowej odpowiadają art. 3 k.p.c., zgodnie z którym strony zobowiązane są przedstawiać dowody i art. 232 k.p.c., według którego strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z jakich wywodzą skutki prawne.

Powód nie udowodnił swojego roszczenia ani co do zasady, ani co do wysokości. Jako wierzyciel dochodzący zaspokojenia wierzytelności powinien wykazać podstawę (źródło) zobowiązania pozwanego i jego wysokość.

Powód (...) Sp. z o.o. we W. twierdził, że nabył wierzytelność wobec pozwanego od (...) SA (poprzednia nazwa (...) SA we W.)

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała swej legitymacji czynnej.

Zgodnie z art. 509 k.c., regulującym sprzedaż wierzytelności oznaczonej co do tożsamości, dla skuteczności takiej transakcji konieczne jest precyzyjne oznaczenie przenoszony wierzytelności.

Tymczasem w przedłożonej przez powoda kopii umowy cesji nie została wskazana wierzytelność wobec pozwanego. Treść umów wskazuje, że była ona obudowana załącznikami, w tym załącznikiem nr 1, zawierającym wykaz przelewanych wierzytelności, których to załączników powód jednak nie przedłożył, choćby w formie wydruku. Powyższe wskazuje, że strona powodowa nie przedłożyła Sądowi całej umowy cesji, na którą się powołała, co z kolei powodowałoby uznanie przedłożonego dokumentu za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości. To zaś stawiałoby pod znakiem zapytania twierdzenia powoda i zasadność jego żądania, bowiem umowa bez załączników jest niekompletna, a to dyskwalifikuje przedłożone umowy jako stanowiące podstawę do nabycia wierzytelności wobec pozwanego.

Przedłożona przez powoda umowa cesji nie wskazuje zatem na przelew wierzytelności dochodzonej pozwem.

Dalej Sąd zauważył, że powód przedłożył do pozwu umowę wraz z cennikiem oraz regulaminem wykonywania usługi abonament telefoniczny przez (...) SA, przy czym przedstawiony przez powoda cennik oraz regulamin nie zawierają pisemnej akceptacji klienta (rubryki, przeznaczone na podpis strony umowy o abonament pozostały niewypełnione). Powyższe powoduje, że przedłożony przez powoda dokument musiałby zostać uznany za niespełniający wymogów dowodu wiarygodnego i nie budzącego wątpliwości.

Ponadto, powód nie wykazał, po pierwsze, że przekazał pozwanej wzór odstąpienia od umowy. Po drugie, powód nie przedłożył do akt sprawy wypełnionego i podpisanego przez pozwaną wzoru odstąpienia od umowy z dnia 21.08.2012 r. Tym samym nie jest wiadome, które oświadczenie o odstąpieniu od umowy stanowiło podstawę do naliczenia noty obciążeniowej, czy złożone przez pozwaną do odpowiedzi na pozew czy jakieś inne oświadczenie o odstąpieniu, czy złożone do poprzedniego operatora (...) S.A. W konsekwencji Sąd nie miał pewności, które oświadczenie o odstąpieniu od umowy stanowiło podstawę naliczenia opłaty wyrównawczej i wystawienia noty obciążeniowej. Już sam fakt, wątpliwości co do tego czy powód wręczył pozwanej wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy i kiedy do odstąpienia doszło, czy na skutek oświadczenia pozwanej sporządzonego własnoręcznie czy w wyniku innego oświadczenia, którego jednak pozwany nie przedłożył w związku z tym, być może odstąpienie od umowy zostało dokonane w terminie jeżeli chodzi o zawieranie umów zawieranych po za lokalem przedsiębiorcy.

Na koniec wypada wskazać, że, powód nie wykazał, aby dostawca usług telekomunikacyjnych (...) SA świadczył na rzecz pozwanej jakiegokolwiek usługi (a bezspornie nie wystawił na rzecz pozwanej żadnej faktury), w związku z czym roszczenie o zapłatę kary umownej było bezpodstawne (por. art. 65 ust. 6 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne) . W prawie cywilnym rozumianym sensu largo ekwiwalentność świadczeń to cecha zobowiązań z umów wzajemnych, czyli takich, w których obowiązek świadczenia ciąży na obu stronach. W tego rodzaju umowach każda ze stron jest dłużnikiem i wierzycielem drugiej, zaś świadczenie każdej stanowi równoważnik (ekwiwalent) tego, co sama otrzymuje. Podobnie jest w wypadku umów dostawy, najmu, dzierżawy, umów o dzieło czy o roboty budowlane. Tak rozumiana ekwiwalentność (równoważność) świadczeń stanowi podstawę uczciwego obrotu. Musi więc istnieć co najmniej subiektywnie, w przekonaniu stron. W przedmiotowym stanie faktycznym strona powodowa nie wykazała, aby jej żądanie o zapłatę kary umownej poprzedzone było choćby gotowością do jakiegokolwiek świadczenia. Schemat działań pozwanej stanowi nic innego jak nadużycie przysługującego jej prawa podmiotowego, co zgodnie z normą art. 5 k.c. takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.

Reasumując należy stwierdzić, że w istocie powód nie przedstawił żadnych dokumentów źródłowych wskazujących na podstawę, wysokość i sposób naliczenia należności objętej pozwem. Za takie nie można bowiem uznać także dokumentów prywatnych w postaci noty obciążeniowej (...) SA i wezwania do zapłaty. Sąd pozbawiony został zatem możliwości jakiegokolwiek weryfikacji źródła i zakresu zobowiązania powoda.

Nie wiadomo de facto jak kwota 290 zł została wyliczona. Wysokość ta budzi wątpliwości Sądu albowiem ta kara umowną jest naliczana w takiej samej wysokości we wszystkich pozwach składanych do tut. Sądu masowo, niezależnie od daty odstąpienia od umowy. Jeżeli ta opłata jest faktycznie wyliczona proporcjonalnie do czasu pozostającego do zakończenia umowy, jak to zostało stwierdzone w pozwie, to niemożliwym wręcz jest, aby w setkach spraw ten okres był taki sam i prowadził do wyliczenia takiej samej opłaty. A wszystkie sprawy wytaczane przez (...) sp. z o.o. obejmują takie samo żądanie zapłaty aż każdym razem 290 zł.

Powód jest przedsiębiorcą (spółką z ograniczoną odpowiedzialnością) korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Z tych względów powinien być świadomy zasad prowadzenia procesu cywilnego i występowania w nim w charakterze strony aktywnej. Przypomnieć wypada, że powód nie może się powoływać przed Sądem na dokumenty, jeżeli nie zostały przedstawione jako dowody w sprawie. Przedstawienie dowodów w rozumieniu art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. oznacza w wypadku dowodów z dokumentów po prostu ich złożenie do akta sprawy w załączeniu do pisma procesowego albo podczas rozprawy. Zatem powód, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, powinien wykazać się należyłą aktywnością dowodową i w zakresie dowodów z dokumentów powinien je przedłożyć Sądowi wraz z pozwem. Skoro więc, jak twierdzi, nabył wierzycelność, co do której pierwotnym wierzycielem była (...) SA, miał ponad rok na przygotowanie pozwu. W przypadku zaś braku dokumentów uzasadniających roszczenie mógł i powinien był jeszcze przed wszczęciem procesu zwrócić się do swojego kontrahenta z umowy cesji o przekazanie mu dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczenia. Zaniechanie powoda w tym zakresie może tylko zadziałać na jego niekorzyść. Biorąc pod uwagę powyższe uznać należało, że powód podczas niniejszego postępowania wykazał się całkowicie bierną postawą.

Sąd uznał zatem, że powód nie wywiązał się z ciążącego na nim obowiązku udowodnienia zasadności zgłoszonego roszczenia. Jako przedsiębiorca, zastępowany przez zawodowego pełnomocnika, nie udźwignął ciężaru prowadzenia procesu i prezentacji materiału dowodowego. Prowadzi to do wniosku, że zgłoszone w pozwie żądanie nie zostało należycie udowodnione, co z kolei powoduje jego oddalenie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.